

БЪДНА ВЕЧЕРЬ.

Цѣлъ день снѣгътъ валѣ, валѣ. Вечерѣта кжшитѣ бѣха съ високи бѣли калпацы. Въ стаята блещука кандилце. Презъ прозореца наднича крайчецътъ на лунния сѣрпъ. Ваню не може да заспи и се обръща въ леглото. Утре е Рождество Христово. Той знае, че презъ тая нощъ дѣдо Коледа донася цѣлъ кошъ подаръци и ги окача по елхитѣ. Но той не може да разбере

кога идва дѣдо Коледа. Той никога не го е виждалъ. Сега реши да чака цѣлата нощъ и да узнае. Въ кжщи е тихо. Оттатъкъ още нѣщо шетатъ, чистятъ. Катето вече заспа. Но Ваню е хитъръ. Той ще се престори че спи, и ще издебне дѣдо Коледа.

Въ жгѣла на масата се мждри елхата, а задъ нея — нѣкакви пакети, които тая вечеръ баща му донесе и остави тамъ. Ваню се завива презглава, но оставя една дупчица за да гледа. Тикъ-такъ, спи-спи — цѣка стенниятъ часовникъ. Изеднажъ, отъ месеца се протѣга една тъничка свѣтла жица, влиза презъ прозореца и спира при масата, дето е елхата. И какво чудно нѣщо! Тамъ стои малка кжщица, покрита съ слама, съ разтворена врата. А вжтре ясла. Въ яслата малко момченце. То грѣе цѣло, като звезда. По свѣтлата жица се спуснаха нѣколко малки восъчни ангелчета и кацнаха по клонкитѣ на елхата. Ваню гледа и не може да разбере. Но неочаквано се чува шумъ. Откъмъ най-тъмния жгѣлъ на масата се задаватъ три камили, тежко натоварени, и по единъ човѣкъ съ чалма отгоре имъ. Ваню е виждалъ такива хора по картини. Лицата имъ сж черни, и тѣ сж арапи. Арапитѣ стигатъ до кжщицата. Скачатъ отъ камитѣ. Покланятъ се предъ свѣтлото момченце. Почватъ да разтоварятъ камитѣ.

